

Ohlášky – neděle 31. 12. 2023

Dnes prožíváme **Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa.**

- Pondělí 1. 1. – **Slavnost Matky Boží, Panny Marie**
- Úterý 2. 1. – **Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve**
- Středa 3. 1. – **Památka Nejsvětějšího Jména Ježíš**
- Sobota 6. 1. – **Slavnost Zjevení Páně**
- Příští neděle 7. 1. 2024 bude **Svátek Křtu Páně**, konec vánoční doby.

- Přehled vánočních bohoslužeb v 2. týdnu vánočním:

1. 1. 2024 Slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok (pondělí) – 10:00 Lovosice, kostel sv. Václava, mše sv.

2. 1. – 5. 1. 2024 – bohoslužby dle běžného rozpisu

6. 1. 2024 Slavnost Zjevení Páně – Tři králové (sobota) – 16:30 Lovosice, kostel sv. Václava, mše sv.

7. 1. 2024 Svátek Křtu Páně (neděle) – 9:00 Lovosice, kostel sv. Václava

- 7.-14.1.24 **Alianční týden modliteb Litoměřice** začátek vždy v 18:00

pondělí 8. ledna: ichtys - promluva: Ben Roli

úterý 9. ledna: u metodistů - promluva: Ben Pavlík

středa 10. ledna: u baptistů - promluva: Ladislav Nádvořník

čtvrtek 11. ledna: u evangelíků - promluva: Pavel Kalous

pátek 12. ledna: u adventistů - promluva: Filip Jandovský

sobota 13. ledna: 18:00 ekumenická bohoslužba u všech svátých - promluva: Vlastimil Malý

- V úterý **9. 1. 2024 17:00-19:00** v kostele sv. Václava v Lovosicích se koná **koncert Charity Lovosice**, účinkují lovosické pěvecké sbory.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537

farnost.lovosice@seznam.cz

www.farnostlovosice.cz

www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB

farář

+ 420 603 845 460

Václav

č. 5 (2023/2024)

31. 12. 2023

Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa



Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

13. Zraněný, zlomený, ale nikdy poražený! (Od neštěstí k naději)

Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: „Dřív, než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal. (Lukáš 22,61–62)

Jak překonat osudové neštěstí?

Jak moc lidé trpí! Dotýká se mě to. Mladí se milují se strachem z AIDS. Chodí do školy a ptají se sami sebe: „Najdu nějakou práci?“ Mají partnera: „Bude mi věrný?“ Dospělý je v pětačtyřiceti v plné formě, nemá práci a co mu řeknou: „Vrať se do hrobu, my najmeme někoho mladšího.“ Spousta lidí má třeba svou malou firmu a pak zkrachuje. Jako šéf organizace o dvaceti lidech vím, jaká je to zodpovědnost. Kolik nás v životě čeká zkoušek! Obdivuji, jak jsou lidé odolní vůči šokům, kolik toho vydrží a jak zvládají ty nejobtížnější situace.

Ohromná odolnost

Vždycky si vzpomenu na lidi, kteří byli v koncentračním táboře a vrátili se. Ne skutečná odolnost. Nikdo na světě nemůže tvrdit, že dokázal víc než tihle lidé. Den za dnem umírali hladu, museli podávat nadlidské výkony v práci dvanáct hodin denně. Kdo měl křesťanskou víru nebo se upjal k utopickým ideálům komunismu, dokázal si lépe uchovat duševní svěžest a energii. Odolnost vůči šokům se týká všech, těch nejchudších i těch nejbohatších. Ostatně nejpřekvapivější je, že ti nejchudší mají v sobě zdroje a nadání, které boháči nemají, protože jim už do začátku života někdo podstrojoval. Znáám hodně lidí, kteří byli zasaženi nenávistí, násilím, odporem a ponížením. Rozbili se na tisíc kousků a zase se zvedli z prachu. Obzvláště mě zaujala jedna žena, která přišla o dítě. Její manžel ji opustil. Narodilo se jí postižené dítě a druhý manžel ji také opustil. Vydržela to. Kde se bere ta síla, díky níž je možné začínat znovu, odrážet se ode dna? Jak se dávat dohromady při útrapách války, chudobě, po nemocích, mučení, které tolik z nás na zemi zažívá? V Alžírsku padlo masakrům za oběť sto tisíc lidí. Tisíce dětí bylo svědky zabíjení, viděly, jak jejich otce podřezali, matku ubodali, malé dítě rozsekali na kousky. To všechno viděly. Říkám si, že z těch dětí do dvaceti let vyroste traumatizované obyvatelstvo.

Jak vysvětlit neštěstí?

Neštěstí může lidi zasáhnout znenadání. Když se mě někteří zvláště trpící ptají: „Postihlo nás neštěstí, co jsme Bohu udělali?“ neodpovídám. To přece není chyba

Boha, ale jak odpovědět? Co já vím! Můžeme být s nimi, být jim blízko, to je všechno. Má neteř Mitou nechtěla po smrti svého dětátka další děti. A pak se jí najednou narodili dva nádherní kluci. Překonala trápení. Úžasná rodina, kde muslimský otec a moje neteř tvoří pevný pár, zocelený životní zkouškou. Vysvětlit neštěstí je nemožné. Ale můžeme pomoci ho překonat. To je štěstí v mém životě při problémech a trápeních, které neustále vidám. A když někdo konečně začne snít, dávat, tvořit, vymýšlet, znamená to, že začíná znovu žít.

Na úsvitu nového života

Mladí, kteří přijdou do naší skupiny na statku ve Fauconu, nemají chuť žít. „Chci se zabít, život je hnus.“ Když se jich zeptáme: „Co chceš dělat?“, odpověď zní: „Nic, chcípnout.“ To je začátek. Pozoruji je měsíc po měsíci, je to báječné. Po nějaké době mi přicházejí říct: „Guy, chtěl bych se stát truhlářem, cukrářem...“ Nikdy to není policajt nebo kněz! Lidi z mého úžasného týmu, který je podporuje, a já, jakožto otec celé té „líhně“, jim říkáme: „Ale, vždyť máš na víc než dělat blbosti.“ Každý měsíc musíme začínat znovu: „Zase jsi blbnul, zkoušel jsi kouřit jointy, napadls vychovatele, to jsi opravdu takový mizera, co?“ Potrestáme je a jdeme dál, protože věříme, že mají naději, ať se stane cokoli. Potřeba vstoupit do jejich snu, umožnit jim tvořit a vymýšlet. Moji hoši jsou agresivní, ale v podstatě jsou to nevinné oběti. Víam, jakou váhu má pohled druhého člověka. Mladí potřebují, abychom na ně hleděli s důvěrou! Proto je náš statek v Provenci tak záračný. Na začátku mladí říkají: „Vesničani smrdí, nemám rád zvířata.“ A za nedlouho je vidím nasedat na buvola. Koupili jsme březí buvolici, váží tisíc kilo. Představte si na ní Rudiho, který váží čtyřicet! A ona ho poslechne na slovo. Sotva jde. Má dobrácký pohled. Lulu, samec, je vykastovaný. Je hravý, ale nedá se mu věřit. To zvíře nezná svou sílu. Lulu jde za Rudim. On postoupí o metr, Lulu postoupí o metr. Rudi se o metr vrátí, Lulu taky o metr ustoupí. V těchhle chvílích se nedívá s důvěrou člověk, ale buvol Lulu. Rudi ho tuhle hladil a povídá mi: „On mě má rád.“ Svěřil se mi: „Vím, co má rád.“ Hladí ho po břiše, pod krkem a mezi rohy. Když se Rudi přiblíží k ohradě. Lulu je nadšený. Vidět tu horu masa klusat k tomu klukovi je nádhra.

Beru tě na vědomí

Mladí čekají, až jim řekneme: „Beru tě na vědomí.“ To je základní způsob, jak je dostat z těch hrozných šoků, které zažili. „V mých očích existuješ. A ty existuješ!“ To je ta síla pohledu. „Naučím tě chtít, naučím tě, že můžeš.“

Všechno je možné.“ Nebudou po mně žádat, aby se mohli stát piloty, když ve škole nenávratně pohořeli. Ale říct jim: „Pro tebe je možné všechno,“ znamená je znovu vzkřísit. Ti, kteří jsou v tíživé situaci, většinou postrádají sebeúctu a příliš nemají předpoklady respektovat pravidla chování. Odmítají společnost. Když mladý kluk touží dokázat své rodině, že se může změnit, není to patrné. Když někomu řekneme: „Ty jsi pro nás problém,“ on se s takovým hodnocením ztotožní. Ale když na něj ostatní budou pohlížet s důvěrou a ujistí ho, že může dokázat něco výjimečného, nastane uzdravení. Dostane se z neštěstí a pokročí k naději. ...

(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 1. kapitola Prostě evangelium)

Texty k rozjímání – 2. týden vánoční

Neděle 31. 12. – Lk 2,22-40: Maria přichází do chrámu jako zbožná židovka. Nabízí Bohu prvorozeného syna: „Bůh mi dal syna a já dávám svého syna Bohu.“ Darovat své milované dítě může člověk jen tehdy, když Bohu skutečně důvěřuje. Maria uvěřila, že Bůh je milující dárce života, který neublízuje.

Pondělí 1. 1. – Lk 2,16-21: Bůh se sděluje člověku tím nejsrozumitelnějším způsobem. Slovo na sebe bere naši přirozenost. Mnozí jej ani dnes nepřijímají – zdá se jim to příliš lidské...

Úterý 2. 1. – Jan 1,19-28: Jan převádí pozornost od své osoby k Ježíšovi. Kéž i já svědčím, že uprostřed nás je ten, kterého neznáme.

Středa 3. 1. – Jan 1,29-34: Ježíš je pravý obětní beránek. Skrze něj máme přístup k Otci volný. Vážíme si toho?

Čtvrtek 4. 1. – Jan 1,35-42: Jaké kouzlo osobnosti muselo z našeho Pána vyzařovat! Jak se druzí cítí v mé přítomnosti? Órigenés říká: Když chceš někoho přivést k Ježíši, ukaž mu, kde bydlíš!

Pátek 5. 1. – Jan 1,43-51: Chci k Pánu a k jeho církvi přistupovat bez předsudků. Ostatně: co dobrého může vzejít ze mě samotného...?

Sobota 6. 1. – Iz 60,1-6: Zdaleka přicházejí národy, i ti, které jsme nezvali. Možná rozhlásí Hospodinovu chválu lépe než my, kteří jsme v křesťanství zabydlení.